

אזכרה לאריאל חובב

בס"ד

המסמך שלפניכם נכתב ונאמר על ידי אומרי כשנה לפני שנהרג, באזכרה לזכרו של אריאל חובב, אותו לא הכיר, אך בנו אלעד היה מחייליו. המילים הללו מספרות יותר מכל על האמונה העמוקה ועל הדרך שבה חי ופעל.

איני מכיר את אריאל באופן אישי אך אני מכיר את בנו, אלעד, עליו אני זוכה לפקד כעת.

דרך תכונות הבן אני נפגש עם תכונות האב.

ענוה, עזרה, אצילות, ועדינות אלה הם רק חלק מהתכונות.

כאשר מתבוננים על האירוע של אריאל ז"ל נשאלת השאלה הפשוטה:

מה גורם לאדם כך להסתער ?

מה גורם לאדם לסכן במודע את חייו הפרטיים ?

אם נעמיק עוד יותר את השאלה נוכל להקשות ולשאול: הרי אריאל היה בדרכו ליום הראשון בתפקידו כמ"פ בבא"ח, זהו תפקיד חשוב מאוד שעוסק בהכשרת הדור הבא של הלוחמים, הוא התכוון לכך רבות ויכל להמשיך בדרכו בטענה שהוא ממחר ויש לו אחריות גדולה על המפגש הראשון עם הלוחמים והמפקדים ?

מה גרם לו ברגע אחד לשנות את כל התוכניות להם התכוון הרבה מאוד זמן ?

אני חושב, שהתשובה טמונה בהבנת עולמו הפנימי של אריאל ז"ל:

דומני שאילו אריאל היה פה, הוא היה מגחך לשמע השאלה, הרי הוא היה אומר:

זה בכלל לא אני במרכז, אני רק שליח של האומה, אני רק איבר קטן בגוף הענק שנקרא עם ישראל.

כאשר זו תפישת המציאות הרי שהשאלה מתפוררת ומאבדת כל משמעות.

אם הסיפור הוא לא אני, לא הפיתוח האישי, אלא שליחות גדולה שמחברת ויונקת מן הקודש וודאי שזהו המעשה

הברור והנכון לעשות.

ההבנה שאדם נמצא ברגע במשימה, בשליחות, שהוא בכל רגע עסוק במצווה, זה מה שנותן לו כוחות ואת היכולת אפילו למסור את הנפש ברגע האמת, כי המטרה היא לא העולם הבא, לא השכר והניקוד שאני אמור לקבל על העשייה שלי, אלא "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים בְּלִפְנֵי ה' יוֹם", עם החיים, העשייה למען האומה היא המטרה הגדולה.

היום, אנו נמצאים בתקופה בה חדשות לבקרים אנו שומעים על אנשים גדולים שמתגלים באומה, בין אם זה לוחמים, אזרחים, אחינו שהשתחררו מהשבוי, והסיפורים לא מפסיקים להפתיע.

כמה גודל, כמה חיבור עמוק למסורת ישראל.

ישנה תחושה כי האומה הולכת ומתעוררת, קמץ קמץ.

שלבים חדשים מתגלים בגאולתם של ישראל לנגד עינינו.

אני חושב שבמידה רבה אירועים כמו של אריאל ז"ל הם אלו שמאפשרים את התפתחות הקומות הגדולות הללו באומה

כולה - **בזכות מסירות נפשן, בזכות הלכתן לפני המחנה, בעוז, עוצמה, וודאות מוחלטת בטוב ההולך ומופיע ומתוך כך**

האומץ והגבורה למסור את הנפש.

הדמויות הללו ופועלן עומדות לנגד עינינו ואנו משתאים, שואבים כוח, מנסים להידמות אליהן

ואט, אט האומה כולה בהדרגתיות מתקדמת אל המקום שלהן.

בעזרת השם נשמע ונתבשר בשורות טובות, נראה בהצלחת האומה, בתקומת המדינה,

ניצחון מלא של הלוחמים, השבת אחינו ונזכה לראות בבהירות מוחלטת בשוב ה' את שיבת ציון.

מן השמים תנוחמו.

"באין חזון יפרע עם"

אומרי ח' כן נשה ה"א

